

er ogsaa som et saadant Barometer, at jeg har anvendt den. Dernæst har det en meget stor reel Interesse for Staten at have en likvid Kassebeholdning. Vi staar nu ved Afslutningen af Supplementsperioden, en Periode, der jo stiller meget store Krav til Statskassen, og den vil sikkert ogsaa nok sluge langt den største Del af den likvide Kassebeholdning. Men hvorledes stod vi i Fjor? Da maatte vi for at afholde Supplementsperiodens Udgifter laane hos Nationalbanken, og denne Gæld steg til meget betydelige Beløb. Det er absolut bedre ikke blot i finansiel Henseende at have Penge selv end at skulle laane dem til Nationalbankens Diskonto; men det er ogsaa af Interesse i anden Forstand; thi hvad vil det sige, at Staten trækker paa Nationalbanken? Det vil sige, at Nationalbanken er nødsaget til at forøge sin Seddeludstedelse, og i en Tid, hvor denne bør indskrænkes saa meget som muligt, hvor Deflationen staar paa Dagsordenen overalt i Verden og ogsaa bør staa det her, er det dog rigtigt og heldigt, at Staten selv skaffer sig en Kassebeholdning, som den kan komme igennem med. Det ærede Medlem troede ikke paa Balance i indeværende Aar, og jeg synes, det gik igennem det ærede Medlems Udtalelser, som om jeg saa sikkert troede derpaa. Men det har jeg aldrig udtalt. Jeg har sagt, at vi nærmer os Balance, jeg har sagt, at Udsigterne til Balance i Aar er væsentlig bedre end i Fjor, og det støtter jeg ganske særlig paa de forholdsvis gunstige Resultater af April Maaned, der nu foreligger foreløbig opgjort. Men sikker paa Balance er jeg naturligvis ikke, og det kan intet fornødtigt Menneske være. Thi hvoraf afhænger Balancen? Den afhænger, som jeg saa mange Gange har fremhævet det, af, om Statens Indtægter gaar ind som budgetteret, og af, hvorledes det hele økonomiske Liv former sig her i Landet, om der bliver Brug for store ekstraordinære Udgifter for overhovedet at holde Samfundsmaskineriet i Gang. Hvis Arbejdsløsheden, som nu heldigvis viser en stærkt aftagende Tendens, sammenlignet med i Fjor, skulde stige til samme Højde som i Vinter, vil det trods de Sparebestemmelser, der er blevet indført i den sidste Arbejdsløshedslov, og de dertil sig knyttende Cirkulærer naturligvis i høj Grad paavirke Resultatet i ugunstig Retning. Paa samme Maade vil selvfølgelig Spørgsmaalet om, hvor meget det bliver nødvendigt at anvende som Udlaan og Tilskud af forskellig Art, i meget høj Grad paavirke Resultatet. Med andre Ord, hvis de økonomiske Forhold skulde stille sig lige saa ugunstigt i indeværende Aar,

som de har stillet sig i det foregaaende, saa vil det naturligvis være umuligt at opnaa Balance, og om dette vil ske, er det jo alt for tidligt at profetere. Det ærede Medlem nærede navnlig stor Tvivl om, hvorvidt Indtægterne vilde holde, og bebrejdede mig, at jeg intet Fingerpeg havde givet om, hvad der kunde ventes i Udbytte af Indkomst- og Formueskatten. Naar jeg ikke gav noget saadant Fingerpeg, laa det deri, at det er mig umuligt at sige noget som helst sikkert derom. Den statistiske Opgørelse af Ligningsresultatet, som vil komme til at foreligge i Aarets Løb, maa vi endnu vente nogle Maaneder paa. Det ærede Medlem mente, at Skatteautoriteterne jo dog maatte have en vis Fornemmelse. Det har de ogsaa, og denne Fornemmelse gaar i en ikke ugunstig Retning, men mere er det mig ogsaa umuligt at sige. Jeg skal dog erindre om, at der i Indtægtsberegningen er forudsat en meget betydelig Nedgang paa 22—23 pCt. i Udbyttet af Indtægts- og Formueskatterne, og det er i Forhold til denne formodede Nedgang, at det foreløbige Skøn, der er fældet af kompetente Autoriteter, deriblandt ogsaa af Københavns Skatteautoriteter, maa siges at gaa i en ikke foruroligende Retning. Men videre er det mig ikke muligt at udtale mig.

Med Hensyn til Statsvirksomhederne lader det sig ikke nægte — jeg synes, man kan læse det ud af Tallene, og man kan for øvrigt ogsaa slutte sig til det ved at tænke paa de energiske Spareforanstaltninger, der er gennemført, og de Udgiftsformindskelser, som er fremkommet uafhængigt af Spareforanstaltningerne, nemlig ved Dyrtidstillaægets Nedgang og ved Sænkningen af Kul- og Materialepriserne —, at naar man ser paa Opgørelsen for April Maaned — med alle de Reservationer, som jeg tog, da jeg nævnte dette —, er det alligevel ganske utvivlsomt, at vi ogsaa her stærkt tenderer mod Balance. Det ærede Medlem mente, at Takstnedsættelsen vilde forringe denne Balance. Ja, det er jo rigtigt, det har jeg selv gjort opmærksom paa, jeg har sagt, at man maatte ikke lade sig narre f. Eks. for Statsbanernes Vedkommende af det forholdsvis gunstige Resultat paa ca. 4½ Mill. Kr.s Overskud i April Maaned, idet man bl. a. maatte regne med, at den kommende Takstnedsættelse vil medføre en Risiko for Statskassen paa ca. 30 Mill. Kr. i Aaret, altsaa ca. 2½ Mill. Kr. i Maaneden. Noget af denne Nedgang haaber vi jo at indvinde ved den Forøgelse af Trafikken, som de lavere Takster skulde fremkalde. Men det ærede Medlem mente desforuden, at det blev nødven-